

КУЛТУРНИ ЖИВОТ

СКОПСКА КУЛТУРНА ХРОНИКА

ДАЛИ ЂЕ СЕ ДОКРАЈЧИТИ ПРЕПРОДАЈА ИКОНА

Грађани постављају питање неоправданог богаћења народним благом

Скопље, 1. јула

Завладале су велике летње врућине у целој Македонији па и у Скопљу. Но, као да су прошла времена када су, заједно са тим врућинама, насталае и тиштине у културном животу главног града Македоније. Судећи по догађајима пролећне недеље, може се закључити да ће ово лето бити без „мртве сезоне“.

Мањим приредбама, за сада, испуњава се календар културних догођаја, а ускоро долази ћули и „Сусрет солидарности“, познати фестивал, који не трајати месец дана.

Славље старог сликара

Један од најстаријих македонских сликара, Томе Владимијски, заузед је видно место у уметности ове републике судећи и по многобројним признањима као што су: три ордена за уметнички рад, неколико мањих награда, Октоубарска награда и награда за животно дело, не рачунајући огроман углед и симпатије ликовне публике.

Центар за културу у Скопљу приредио је, поводом 33-годишњице од његове прве изложбе, „Ликовно вече Томе Владимијског“, којом приликом је Јован Костовски говорио о животу и раду овог истакнутог сликара. Затим је отворена изложба слика које представљају разне фазе уметниковог стварања.

Бугари отишли — пробе се настављају

Револтирана скопска публика са задовољством је примила вест да се успешно настављају припреме за извођење македонске опере „Цар Самуил“, композитора Кирила Македонског, и после одласка бугарских музичара. Они су напустили рад на овој опери по налогу из Софије, јер је тиме, тобоже, било увређено њихово национално достојанство, зато што је, према тврђењу њихових руководилаца Самуило бугарски цар, а не македонски. Опера ће бити приказана у одређеном року.

Да ли је опет на помolu „икониоборство“?

Дискусије о иконама, као и друге, дуге су неколико година. Оне су се нашле и пред Собрањем и на разним другим скуповима. Међутим, мало се шта променило. Истинा, сваке године региструје се ово богатство но од тога нема велике вајде.

Др К. Балабанов, један од стручњака за иконе, каже да сваке године пропада велики број икона јер Завод за конзервацију нема средстава да их конзервира. Међутим, у разговорима о Смерницама, од једном је опет било постављено и питање „афере са иконама и неоправданог богаћења“. Захтева се да се учини крај „колекционарству“ икона и безбрзној трговини. Те две „пасије“ нанеле су непрочену штету овој скупоцењеној ризници народног блага.

Става и од Фонда. Међутим, Вардар филм појавио се са захтевом да добије средства за филм „Република у пламену“. То треба да буде велики спектакл који ће приказивати рађање и умирање прве републике на Балкану, живот тринаестодневне Крушевске републике и илинденског устанка. Предузеће је добило кредит Фонда но нема довољно средстава, јер овај спектакл треба да стаје 220 милиона старих динара. Зато се предузеће обраћа привреди тражећи позајмице.

Филм „Република у пламену“ режирао је Љубиша Георгиевски, „театарски анђеј тереби“, који је за облачење Нушићевог „Покојника“ у ново режијско руко добио награду Позорја, за својеврсну режију „Партитуре за једног Мирона“ трофеј Малих сцена, а сада завршава „Планину гнева“, филм по сценарију А. Поповског.

Јован Поповски